

DE ESTAFETTE Het werk van Bettine is heel persoonlijk

Elk draadje op exact de juiste plek

In de portretserie De Estafette laat de krant zich van gesprek naar gesprek sturen. Iedere week geeft de geïnterviewde het estafettestokje door aan iemand anders met een bijzonder verhaal.

Gwendelyn Luijk
redactie@ijmuidercourant.nl

Velsen-Zuid ■ Met haar blote handen scheurt Bettine Heslinga stukken stof uit elkaar. Sjaals worden snippers, doekjes vervallen tot draden. Die voegt de in Velsen-Zuid wonende kunstenaar samen tot nieuwe doeken, die als schilderijen aan de muur komen te hangen.

Textiles, noemt ze die. „Ik ben echt verknocht aan textiel”, zegt Bettine. „De mogelijkheden zijn eindeloos. Vergelijk het met verf: de transparante lapjes geven een effect als van aquarel, terwijl zijde eerder de glans van olieverf heeft. Fragiel of juist robuust, het kan allemaal met textiel.” In haar atelier in het Raadhuis voor de Kunst staat een kastje propvol met stukken stof, vooral sjaaltjes: van zijde, semi-transparant, met een kleurig bloemendessin of effen, keurig gesorteerd op kleur en materiaal. „Die dunne materialen rafelen mooi. Het doek krijgt daardoor een bijzondere sfeer, alsof het van kant gemaakt is”, zegt ze.

Poetsdoek

Het zaadje voor haar eigen stijl werd geplant toen ze nog studeerde aan de Kunstacademie. „Bij een benzinestation vond ik een poetsdoek die door monteurs gebruikt wordt om hun handen aan af te vegen. Het bestaat uit gerecycled en opnieuw tot een doek geperst materiaal. Als je goed kijkt, zie je alle verschillende kleuren draadjes nog zitten. Ik vond dat mooi en vroeg me af of ik zo iets zelf ook zou kunnen maken.”

Haar eigen lapjes zijn onder meer afkomstig uit kringloopwinkels. De techniek die Heslinga gebruikt om ze tot kunst te verheffen, is door haarzelf ontwikkeld.

Ze legt de draden en gescheurde stukjes stof eerst neer op een stuk vlieseline, een heel dunne stof die ze gekregen heeft van een luiierfabrikant. Als ze tevreden is met de compositie, plakt ze het geheel aan elkaar met behanglijm. „Het vlies zuigt de overtollige lijm op. Daarna kan ik het werk heel voorzichtig van het vlies aftrekken.” De hele techniek is moeilijker dan het klinkt: „Doe je het niet goed, krijg je iets wat op een sinterklaasurprijs met stroop en watten lijkt.”

Haar leven lang al is Bettine gek op textiel. „Stof is zacht, soepel en je hebt het in alle denkbare kleuren, in zekere zin heel vrouwelijk. Als kind al vond ik handwerken het mooiste vak op school, al maakten we ongelooflijk saaie dingen als maaslappen.” In 1992 won ze de aanmoedigingsprijs op een internationale textielwedstrijd. Haar kunstcarrière leek daarmee een vlucht te nemen, maar toen Bettine zwanger werd, koos ze voor betaamszekerheid door het onderwijs in te gaan.

Pauze

Vijf jaar geleden verhuisde Bettine vanuit Haarlem naar Oud-Velsen, waar ze al snel haar oog liet vallen op een vrijkomend atelier in het Raadhuis voor de Kunst. Haar jongste kind was inmiddels geslaagd voor het eindexamen en Bettine besloot na haar 'pauze' van vele jaren verder te gaan waar ze ooit gebleven was met de kunst. „Ik heb mijn oude werk erbij gepakt en gekken wat ik nu anders zou doen.”

In 2018 kreeg Bettine te horen dat ze ongeneeslijk ziek is. Ze stopte met haar werk in het voortgezet onderwijs en richt zich nu volledig op haar kunst. „Ik prijs me gelukkig dat dat mogelijk is”, zegt ze daarover. Door haar ziekte heeft haar werk een heel persoonlijke lading gekregen. „Daar achter

Paspoort

Naam: Bettine Heslinga
Leeftijd: 60 jaar
Is: kunstenaar
Geeft het estafettestokje door aan: Evelien Grosheide

je, met die kleine stukjes”, wijst ze. „Dat is het enige werk dat ik met de schaar gemaakt heb. Door de bijwerkingen van mijn medicatie had ik zo'n last van mijn handen dat ik de stof niet kon scheuren. Ik ben ontzettend aan dat werk gehecht geraakt, omdat het onderdeel uitmaakt van mijn eigen verhaal. Eigenlijk wil ik het niet meer verkopen, want voor mij betekent het zoveel meer dan voor wie dan ook.”

Bettine werkt ook in opdracht. Zo maakte ze recent een drietal kleinere kunstwerken uit de sjaals van de overleden moeder van een opdrachtgever. Soms zijn haar kunstwerken collages waarin wel tien verschillende lapjes stof zitten verwerkt. En soms zijn twee lapjes genoeg, zoals haar meest recente werk met de titel 'Twee Zomerjurken' dat ze maakte voor een expositie met het thema 'zelfportret'. „Ik wilde geen letterlijk portret van mezelf maken. In plaats daarvan heb ik voor deze Textile twee jurken gebruikt die ik ontzettend veel gedragen heb.”

Met het resultaat is ze heel tevreden, maar dat is ze meestal. „We kunnen gewoon heel goed samenwerken, het materiaal en ik. Soms denk ik dat de liefde wederzijds is.”

Bettine Heslinga maakt kunstwerken van draden en doekjes.

FOTO STUDIO 2 MEDIA/GWENDELYN LUIJK

“Stof is zacht, soepel en zo kleurrijk, in zekere zin heel vrouwelijk”

“Ik ben echt verknocht aan textiel”